DZIENNIK URZĘDOWY
WOJEWÓDZKIEJ RADY NARODOWEJ
W ŁODZI

Łódź, dnia 25 lipca 1953 r. **Nr 8** **Poz. 49—54**

T R E Ś Ć:

CZĘŚĆ I — Przepisy obowiązujące.

Poz.

49 — Uchwała Nr 21/53 Wojewódzkiej Rady Narodowej w Łodzi z dnia 29 czerwca 1953 r. w sprawie usprawnienia działalności Prezydiów Rad Narodowych na odcinku załatwiania skarg i zażaleń ludności.

50 — Uchwała Nr XXXV/198 Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Łodzi z dnia 9 czerwca 1953 r. w sprawie usprawnienia pracy na odcinku szkolnictwa specjalnego w województwie łódzkim.

51 — Uchwała Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Łodzi z dnia 16 czerwca 1953 r. w sprawie usprawnienia pracy w zakładach zamkniętych dla matek i dzieci.

52 — Uchwała Nr XXXIX/231 Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Łodzi z dnia 26 czerwca 1953 r. w sprawie zmian granic administracyjnych w powiecie rawsko-mazowieckim, wojew. łódzkim.

53 — Rozporządzenie Nr Sa-I-O/6/53 Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Łodzi z dnia 18 czerwca 1953 r. o zabezpieczeniu życia i zdrowia ludzkiego w zakresie korzystania z wód otwartych (naturalnych zbiorników wodnych) do kąpieli, uprawiania sportów wodnych itp.

CZĘŚĆ II — Publikacje

54 — Komunikat Wydziału Prawnego Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Łodzi z dnia 9 lipca 1953 r.

Wykaz zleceń władz naczelnych, powierzających organom zastępstwa prawnego zastępstwo sądowe jednostek podległych tymże władzom.

CZĘŚĆ I – PRZEPISY OBOWIĄZUJĄCE

49.

UCHWAŁA Nr 21/53

Wojewódzkiej Rady Narodowej w Łodzi

z dn. 29. 6. 1953 r.

w sprawie usprawnienia działalności Prezydiów R. N. na odcinku załatwiania skarg i zażaleń ludności.

Wojewódzka Rada Narodowa po wysłuchaniu sprawozdania Prezydium WRN z działalności w zakresie załatwiania skarg i zażaleń stwierdza, że w działalności prezydiów rad narodowych na tym odcinku nastąpiła poważna poprawa. Skargi wpływające do prezydiów załatwiane są bardziej wnikliwie, w większości wypadków załatwienie skargi poprzedzone jest kontrolą, która umożliwia właściwe jej załatwienie. Wzrost ilości wpływających do prezydiów rad narodowych listów od ludności, wśród których bardzo poważna część dotyczy spraw o znaczeniu społecznym jak np. ochrony własności socjalistycznej, walki z kumoterstwem itp. świadczy, że mieszkańcy województwa łódzkiego w pełni doceniają znaczenie i rolę skarg i zażaleń jako oręża w walce z biurokratyzmem i szkodnictwem gospodarczym jako środka oddolnej krytyki błędów i braków aparatu państwowego i gospodarczego — a wykazywana w listach troska o sprawy o charakterze społecznym — jest dowodem wzrostu uświadomienia i zwiększającej się aktywności mas w rządzeniu państwem.

Mimo niewątpliwych osiągnięć, działalność rad narodowych województwa łódzkiego w zakresie załatwiania skarg i zażaleń wykazuje jeszcze szereg braków i niedociągnięć. Na szczeblu wojewódzkim przejawia się to w tym, że załatwianie skarg przez niektóre Wydziały Prez. WRN cechuje jeszcze biurokratyzm, mała wnikliwość i nieterminowość. Poza tym nie wszystkie wydziały wykorzystują skargi i zażalenia jako oddolną kontrolę i krytykę najszerszych mas dla usprawnienia swej pracy i pracy podległych im komórek organizacyjnych. Wymienione braki i niedociągnięcia w załatwianiu skarg i zażaleń mają miejsce również i w komórkach organizacyjnych terenowych prezydiów rad narodowych.

Prezydia rad narodowych szczebla powiatowego niedostatecznie jeszcze dbają o właściwy dobór kadr do aparatu skarg i zażaleń, gdzie niejednokrotnie tak poważne zadanie jakim jest czuwanie nad załatwianiem skarg i zażaleń powierzono ludziom bardzo często nieprzeszkolonym i nie posiadającym przygotowania do tych obowiązków, pracownikom przypadkowo dobranym i przeważnie nie orientującym się w doniosłości politycznej wykonywanej pracy, jeszcze w małym stopniu prezydia otaczają opieką pracowników aparatu skarg i zażaleń i dbają o podniesienie ich poziomu tak politycznego jak i fachowego.

Zbyt słabo również do przyjmowania i rozpatrywania skarg i zażaleń włączyli się radni tak Wojewódzkiej Rady Narodowej jak i rad terenowych województwa łódzkiego.

W związku z powyższym Wojewódzka Rada Narodowa postanawia co następuje:

1. Prezydium WRN zobowiąże kierowników poszczególnych wydziałów, a poprzez prezydia powiatowych rad narodowych i miejskich miast stanowiących powiaty kierowników ich komórek organizacyjnych do lepszego niż do tej pory załatwiania zlecanych im skarg i zażąleń przez dokładne rozeznanie podłoża skargi w terenie, obiektywne zajęcie stanowiska do skargi i załatwianie ich w terminach zakreślonych uchwałami KC PZPR, Rady Państwa i Rady Ministrów oraz przez wykorzystywanie skarg do usprawnienia i polepszenia pracy swego wydziału.
2. Prezydia powiatowych rad narodowych oraz miejskich miast stanowiących powiaty winny zwrócić w większym stopniu niż dotychczas uwagę na dobór ludzi do aparatu skarg i zażąleń i tak poważny odcinek powierzać pracownikom o należytym poziomie politycznym oraz fachowym. Prezydia powinny również otoczyć pracowników aparatu skarg i zażaleń należytą opieką oraz udzielać jak najdalej idącej pomocy w podnoszeniu ich poziomu politycznego jak i kwalifikacji zawodowych.
3. Prezydium WRN zobowiąże wszystkich kierowników wydziałów Prez. WRN i równorzędnych jednostek do przeprowadzenia stałej i systematycznej kontroli załatwiania skarg i zażaleń ludności podległych tym wydziałom resortowych jednostek na szczeblu powiatowym jak i gminnym.
4. Zobowiązać Prez. WRN jak i prezydia rad terenowych do dalszej popularyzacji uchwał KC PZPR, Rady Państwa i Rady Ministrów przy pomocy obwieszczeń, prasy i zebrań sprawozdawczych radnych na wszystkich szczeblach rad narodowych, naradach, konferencjach z prezydiami rad narodowych oraz na zebraniach gromadzkich.
5. Prezydium WRN i prezydia terenowych rad narodowych włączą do programów szkolenia ideologicznego i zawodowego pracowników zagadnienie skarg i zażaleń.
6. Radni WRN winni przyjmowac skargi i zażalenia od mieszkańców miejscowości, w której mieszkają jak i w zakładach pracy oraz czuwać nad ich załatwianiem. Raz na kwartał radny WRN winien złożyć sprawozdanie obrazujące jego działalność na tym odcinku.
7. Komisje WRN włączą do swych planów pracy kontrole załatwiania skarg i zażaleń — tak by co najmniej raz na kwartał dokonać kontroli tego zagadnienia w jednej z instytucji (w Wydziale Prez. WRN), której działalność leży w zakresie działalności Komisji

Sekretarz sesji
Szymański Henryk

Przewodniczący sesji
Moskalik Bronisław

50.

UCHWAŁA Nr XXXV/198

Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Łodzi

z dn. 9. 6. 1953 r.

w sprawie usprawnienia pracy na odcinku szkolnictwa specjalnego w województwie łódzkim.

Wyrazem głębokiej troski władzy ludowej o przywrócenie społeczeństwu dziecka upośledzonego: niewidomego, głuchoniemego, kalekę i chorego, moralnie zagrożonego i opóźnionego w rozwoju umysłowym jest rozwój szkolnictwa specjalnego.

W państwach kapitalistycznych dzieci takie korzystają tylko z rzucanych im z litości ochłapów opieki.

W ustroju socjalistycznym miejsce litości zajmuje poważny wkład nauki, pracy i dochodu państwowego w rozwój placówek, metod nauczania i wychowania, dobór kadr dla jak najlepszego przygotowania człowieka upośledzonego do pożytecznej pracy w społeczeństwie, do możliwie najskuteczniejszego zlikwidowania upośledzenia.

Szkoły i zakłady, przedszkola specjalne umożliwiają w 100% realizację powszechności nauczania, jedno z ważnych zadań dla rozwoju oświaty i kultury w Państwie Ludowym.

Szkolnictwo specjalne rozwinęło się w okresie od 1. IX. 1950 r. W 1939 r. mieliśmy tylko 2 szkoły specjalne — w Piotrkowie i Pabianicach, obecnie na terenie województwa łódzkiego jest zakład dla dzieci opóźnionych w rozwoju w Zgierzu, dla głuchoniemych w Nowym Mieście, 4 szkoły podstawowe (Piotrków, Pabianice, Zgierz, Tomaszów-Mazow.), 5 szkół podstawowych przy sanatoriach, prewentoriach i Domach Zdrowia, nadto 1 przedszkole przy prewentorium, 1 szkoła podstawowa i 1 zawodowa dla dzieci głuchoniemych.

Jest to duży dorobek, ale niewystarczający do potrzeb, bo nie wszystkie dzieci upośledzone zostały objęte obowiązkiem powszechnego nauczania.

Niektóre ze szkół nie spełniają dobrze swoich zadań, ponieważ Prezydia Rad Narodowych niedostatecznie troszczą się o rozwój tych szkół.

Istniejące niedociągnięcia mogą być usunięte przy pełnej mobilizacji Rad Narodowych do wykonania zadań stojących przed szkolnictwem specjalnym i dlatego Prezydium WRN w Łodzi zobowiązuje:

a) Wydział Oświaty Prezydium WRN do objęcia nauczaniem wszystkich niewidomych i głuchoniemych dzieci do dnia 1.IX.54 r.

b) Wydział Oświaty, Wydział Zdrowia i Wydział Pracy i Pomocy Społecznej Prez. WRN do powołania Komisji, która zbada warunki materialne i higieniczno-sanitarne placówek szkolnictwa specjalnego i doprowadzi do ich podniesienia. Termin do dnia 31.XII. 1953 roku.

c) Wydział Zdrowia Prez. WRN do podniesienia warunków nauczania i wychowania przez zaopatrzenie w sprzęt i pomoce naukowe szkół w zakładach leczniczo-wychowawczych — do dnia 31. XII. 1953 r.

d) Wydział Oświaty Prez. WRN do roztoczenia ścisłego nadzoru nad potrzebami i rozwojem szkolnictwa specjalnego w zakładach leczniczo-wychowawczych.

e) Wydział Budownictwa Prez. WRN do udzielenia pomocy Wydziałowi Oświaty Prez. WRN w przeprowadzeniu inwestycji w Łękawie tak, aby zakład ten mógł być oddany do użytku na 1.I.1954 r.

f) Prezydium Miejskiej Rady Narodowej w Nowym Mieście nad Pilicą do przeniesienia lokatorów z terenu Państw. Zakładu Dzieci Głuch. do opuszczonego przez szkołę zawodową lokalu do dnia 1.IX.1953 r.

g) Prezydium M. R. N. w Zgierzu do poczynienia starań o zmianę lokalu szkoły specjalnej do 1.IX.1954 r. oraz do przekazania w jesieni b. r. cieplarni na terenie Państw. Zakładu Wychowawczego temu Zakładowi do użytku, celem uracjonalnienia gospodarki w ogrodzie przyzakładowym.

h) Prezydia MRN w Piotrkowie i Tomaszowie do poczynienia starań o zmianę lokali szkół specjalnych do 1. IX. 1954 r.

i) Prezydium MRN w Pabianicach do usunięcia lokatorów z budynku szkoły specjalnej do dnia 1. VIII. 1953 r. oraz do poczynienia starań w celu wykończenia murów na terenie szkoły dla jej użytku i rozwoju do dnia 1. IX. 1954 r.

k) Prezydia PRN w Radomsku, Wieluniu, Kutnie i Skierniewicach do uzyskania lokalu dla szkoły specjalnej do 1. IX. 1954 r.

l) Wszystkie Prezydia Powiatowych Rad Narodowych do czuwania nad tym, by Prezydia gminnych Rad Narodowych posiadały aktualne listy dzieci upośledzonych i czuwały nad sprawą kierowania do placówek szkolnictwa specjalnego przede wszystkim sierót i półsierót. Dzieci pracowników P. G. R. i spółdzielni produkcyjnych, obojga rodziców pracujących, z rodzin małorolnych i wielodzietnych, a także strzegły dzieci upośledzone przed wyzyskiem.

ł) Wydział Oświaty do zwrócenia się z prośbą do Komisji Oświaty i Kultury R. N. o wzięcie udziału w analizie list dzieci upośledzonych i w opracowaniu konkretnych wniosków dla Wydziału Oświaty Prez. WRN w sprawie realizacji obowiązku nauczania tych dzieci.

m) Prezydia M. R. N. w Pabianicach, Tomaszowie Maz. i Piotrkowie do przygotowania lokali w celu połączenia szkół specjalnych z internatem, co pozwoli na obniżenie kosztów utrzymania szkoły i objęcie nauczaniem dzieci z pobliskich powiatów.

Wykonanie uchwały powierza się Wydziałowi Oświaty, Zdrowia oraz Pracy i Pomocy Społecznej.

Termin wykonania uchwały 31. XII. 1953 r. i 15. IX. 1954 r.

Za Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej

Konopacki Eugeniusz
Sekretarz Prezydium

Broniarczyk Bolesław
Z-ca Przewodniczącego Prezydium

51.

UCHWAŁA Nr XXXVII/204

Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Łodzi

z dnia 16. VI. 1953 r.

w sprawie usprawnienia pracy w zakładach zamkniętych dla matek i dzieci.

Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej po zapoznaniu się ze sprawozdaniem Wydziału Zdrowia z działalności zakładów zamkniętych dla matek i dzieci — w celu usprawnienia prac w Państwowych Prewentoriach, Domach Zdrowia, Izbach Porodowych, Domach Matki i Dziecka i Domach Małych Dzieci, w szczególności w zakresie otoczenia większą opieką lekarsko-pielęgniarską dzieci i matek przebywających w tych zakładach — postanawia, co następuje:

1. a) Wydział Zdrowia zorganizuje systematyczną kontrolę lekarsko-pielęgniarską raz na miesiąc na szczeblu wojewódzkim i raz na dwa tygodnie na szczeblu powiatowym. Kontrole te winny być przeprowadzane przez Dyrektorów Przychodni, lekarzy, inspektora lekarskiego do spraw pielęgniarskich oraz instruktorki do spraw położnictwa,

b) wprowadzi systematyczne szkolenie ideologiczne i zawodowe w Prewentoriach, Domach Zdrowia, Domach Matki i Dziecka i w Domach Małych Dzieci — przy wykorzystaniu personelu nauczycielskiego, zatrudnionego w tych zakładach,

c) spowoduje usunięcie w Prewentoriach braków gospodarczych w ramach możliwości finansowych w terminie do dnia 31. VIII. 1953 r.

d) utworzy Komitety Opiekuńcze, celem roztoczenia opieki nad Prewentoriami i Izbami Porodowymi,

e) uzupełni wspólnie z Wydziałem Oświaty pomoce szkolne do szkół podstawowych w prewentoriach.

2. Prezydia Powiatowych i Miejskich (m. st. powiaty) Rad Narodowych będą analizować na posiedzeniach prezydium raz na kwartał działalność zakładów zamkniętych dla matek i dzieci na podległym im terenie i podejmować odpowiednie uchwały, zmierzające do usunięcia na tym odcinku braków. Pierwsza analiza winna być dokonana w m-cu lipcu 1953 r.

Wykonanie uchwały powierza się Wydziałowi Zdrowia odnośnie wszystkich punktów oraz Wydz. Oświaty odnośnie pktu 1 lit. b) i c).

Termin wykonania uchwały 15. IX. 1953 r.

Za Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej

Konopacki Eugeniusz
Sekretarz Prezydium

Broniarczyk Bolesław
Z-ca Przewodniczącego Prezydium

52.

UCHWAŁA Nr XXXIX/231

Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Łodzi

z dnia 26. VI. 1953 r.

w sprawie zmian granic administracyjnych w powiecie rawsko-mazowieckim, województwie łódzkim.

Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej, działając na podstawie art. 16 ust. 1 i art. 37 ustawy z dn. 20. III. 1950 r. o teren. org. jednolitej władzy państw. (Dz. U. R. P. Nr 14, poz. 130) w związku z art. 6 ustawy z dnia 4. II. 1950 r. o dokonywaniu zmian podziału admin. Państwa (Dz. U. R. P. Nr 6, poz. 48) postanawia dokonać zmian w niektórych gminach powiatu rawsko-mazowieckiego w woj. łódzkim na gromady:

I. **w gminie Gortatowice:**

1. wyłączyć z granic administracyjnych gromady Mała Wieś miejscowość Mała Wieś kol. i utworzyć z niej nową gromadę p. n. Mała Wieś Nowa,
2. znieść gromadę Bronisławów. Miejscowości wchodzące w skład tej gromady włączyć w granice administracyjne gromady Żdżary.

II. **w gminie Lubania:**

1. wyłączyć z gromady Kłopoczyn miejscowość kol. Kłopoczyn i utworzyć z niej nową gromadę p. n. Kłopoczyn Nowy,
2. wyłączyć z gromady Lutobory miejscowość maj. Lutobory i utworzyć z tej miejscowości nową gromadę p. n. Lutobory Nowe,
3. znieść gromadę Lewin Nowy. Miejscowości, wchodzące w skład tej gromady włączyć w granice administracyjne gromady Lewin,
4. wyłączyć z gromady Trębaczew miejscowość maj. Trębaczew i utworzyć z niej nową gromadę p. n. Trębaczew Nowy.

III. **w gminie Lubochnia:**

1. znieść gromadę Henryków. Miejscowości, wchodzące w skład tej gromady włączyć w granice administracyjne gromady Henryków Nowy,
2. znieść gromadę Eleonorów. Miejscowości wchodzące w skład tej gromady włączyć w granice administracyjne gromady Brenica.

IV. **w gminie Regnów:**

1. wyłączyć z gromady Rylsk Duży miejscowości: wieś Sławków i folw. Rylsk Duży. Z wyłączonej miejscowości utworzyć nową gromadę p. n. Rylsk Duży kol.,
2. wyłączyć z gromady Niemgłowy miejscowości Niemgłowy BC i utworzyć z tej miejscowości nową gromadę p. n. Niemgłowy A.

V. **w gminie Rzeczyca:**

1. wyłączyć z gromady Rzeczyca miejscowość Rzeczyca folw. i utworzyć z tej miejscowości nową gromadę p. n. Rzeczyca Nowa.

VI. **w gminie Stara Wieś:**

1. znieść gromadę Gośliny Nowe. Miejscowości, wchodzące w skład tej gromady, włączyć w granice administracyjne gromady Gośliny.

VII. **w gminie Wałowice:**

1. wyłączyć z gromady Kurzeszyn miejscowości: kol. Kurzeszyn A i kol. Kurzeszyn B. Z wyłączonej miejscowości utworzyć nową gromadę p. n. Kurzeszyn Nowy.

Wykonanie uchwały zleca się Wydziałowi Organizacyjnemu Prez. WRN.

Termin wykonania uchwały 20 lipca 1953 r.

Za Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej

Konopacki Eugeniusz
Sekretarz Prezydium

Broniarczyk Bolesław
Z-ca Przewodniczącego Prezydium

53.

ROZPORZĄDZENIE Nr Sa-I-O/6/53

Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Łodzi

z dn. 18. VI. 1953 r.

o zabezpieczeniu życia i zdrowia ludzkiego w zakresie korzystania z wód otwartych (naturalnych zbiorników wodnych) do kąpieli, uprawiania sportów wodnych i t. p.

Na podstawie art. 108 pkt. 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dn. 19 stycznia 1928 r. o organizacji i zakresie działania władz administracji ogólnej (Dz. U. R. P. z 1936 r., Nr 80, poz. 555) w związku z art. 37 ustawy z dn. 20 marca 1950 r. o terenowych organach jednolitej władzy państwowej (Dz. U. R. P. Nr 14, poz. 130) zarządza się, co następuje:

§ 1. Na wodach otwartych (rzekach, jeziorach, stawach, sadzawkach i t. p.) wolno korzystać z kąpieli jedynie w miejscach, wyznaczonych przez prezydium gminnej (miejskiej) rady narodowej zapomocą:

a) umieszczenia tablic nadbrzeżnych z napisami:

KĄPIEL W TYM MIEJSCU DOZWOLONA

Strefa bezpieczeństwa: (rysunek ręki wskazującej)
w górę rzeki .... mtr.
(rysunek ręki wskazującej)
w dół rzeki .... mtr.

Nie wolno wypływać od brzegu dalej, niż na odległość .... mtr. tj. do linii, oznaczonej palikami ostrzegawczymi.

Uwaga: wir wodny.

b) Umieszczenia palików ostrzegawczych w łożysku rzeki z napisami:

GRANICA STREFY DOZWOLONEJ DLA KĄPIELI
Nie wolno płynąć dalej

§ 2. Strefy dozwolone dla kąpieli winny być obrane w ten sposób by:

a) powierzchnia i głębokość dna nie ulegały zmianom, a na terenie wyznaczonym nie było wirów,
b) dno było czyste, niezamulone, równe, bez dołów, wielkich kamieni, pni, korzeni drzewnych i innych przedmiotów, mogących spowodować uszkodzenie ciała kąpiących się,
c) obszar nie obejmował miejsc głębszych od 1,50 m, jeśli chodzi o miejsca przeznaczone dla osób dorosłych, a 0,90 mtr. — dla dzieci.
d) granica obszaru była oddalona conajmniej o 25 m od wylotów odpływów i kanałów, odprowadzających wody ściekowe i inne źródła zanieczyszczenia wody.

§ 3. Zakaz, przewdziany w § 1 nie dotyczy osób, posiadających umiejętność pływania. Posiadanie tej umiejętności winno być stwierdzone zaświadczeniem, wydanym przez zrzeszenie sportowe lub zaświadczenie stwierdzające zdobycie normy pływania na Odznakę SP II stopnia albo legitymację SPO II stopnia. .

§ 4. Na plażach publicznych, urządzonych i utrzymywanych przez osoby prywatne lub organizacje społeczne na zasadzie odpłatności świadczeń, winny być przestrzegane następujące środki zabezpieczenia osób korzystających z kąpieli:

a) od godziny 7-ej aż do zapadnięcia zmroku na plaży winna stale przebywać ustanowiona przez właściciela, dzierżawcę lub zarządcę plaży osoba, obznajmiona z zasadami ratowania tonących,
b) w miejscach widocznych i łatwo dostępnych winny znajdować się przyrządy ratownicze, a mianowicie: koła, pasy, liny i co najmniej 1 łódź ratunkowa,
c) na osobnych tablicach winny być umieszczone wskazówki o sposobach ratowania tonących i udzielaniu pierwszej pomocy w wypadkach utonięcia, zaopatrzone w rysunki poglądowe,
d) winna znajdować się apteczka podręczna, zawierająca 50 gr jodyny, 30 gr amoniaku, 50 gr kropli walerianowych, 100 gr eteru, 10 ampułek kamfory w 10% empulsji, strzykawkę Recorda 1—2 gr wraz z 6 igłami, sterylizowanymi i przechowywanymi w szczelnie zamkniętym naczyniu szklanym (96° alkoh.), 1 paczkę gazy sterylizowanej, 2 kg waty i 10 bandaży szerokości 5—15 cm.

Na plażę nie wolno wpuszczać osób, będących w stanie nietrzeźwym, nie wolno również tolerować konsumowania napojów alkoholowych, przynoszonych przez gości. W bufecie obsługującym plażę nie wolno sprzedawać napojów alkoholowych.

Na plażę nie wolno wpuszczać osób, cierpiących na choroby weneryczne lub skórne albo zapalenie oczu. Odpowiedzialność za przestrzeganie wyżej wymienionych środków zabezpieczających obciąża właściciela lub dzierżawcę plaży, utrzymywanej przez osobę prywatną względnie przewodniczącego zarządu albo kierownika sekcji organizacji społecznej, jeśli takowa utrzymuje plażę, a to niezależnie od odpowiedzialności osoby, ustanowionej zgodnie z przepisem pkt. a) niniejszego paragrafu za zaniedbania, jakich osoba ta dopuścić się może.

§ 5. Przepisy poprzedzającego paragrafu stosuje się odpowiednio do kierowników letnich obozów wypoczynkowych, wyszkoleniowych, harcerskich i in. oraz kolonii letnich dla dzieci i młodzieży.

§ 6. Jazda łodziami zwykłymi, żaglowymi i motorowymi, kajakami itp. może odbywać się jedynie w granicach stref, wytyczonych w tym celu przez prezydia gminnych (miejskich) rad narodowych za pomocą ustawienia tablic ostrzegawczych i palików odgraniczających z napisami o treści analogicznej do wskazanej w § 1. Powyższe ograniczenie nie dotyczy długodystansowych spływów organizowanych przez Polskie Towarzystwo Turystyczno-krajoznawcze, Ligę Przyjaciół Żołnierza i organizacje sportowe.

§ 7. Łodzie zwykłe, żaglowe i motorowe, kajaki, promy itd. podlegają kontroli periodycznej z punktu widzenia ich przydatności i bezpieczeństwa przewozowego. Kontrola winna być wykonywana przez prezydia gminnych (miejskich) rad narodowych corocznie w marcu w miarę możności przy udziale rzeczoznawców.

Dowodem przeprowadzonej kontroli jest liczba roku o obwódce koła, wymalowana farbą olejną białymi literami wysokości 5 cm na czarnym tle zewnętrznej strony łodzi, kajaku itp.

Łodzie i inne środki przewozowe nie mogą być dopuszczone do użytkowania, o ile nie zostały poddane kontroli.

W przypadkach uszkodzeń, wynikłych z awarii lub z innych przyczyn, łódź lub inny środek przewozowy winny być unieruchomione i przedstawione do kontroli po dokonaniu naprawy, a przed rozpoczęciem użytkowania.

§ 8. Wolno jednorazowo przewozić:

a) promem, łodzią zwykłą, żaglową i motorową — taką najwyższą liczbę osób, jaka zależnie od rozmiarów i nośności tychże określi prezydium gminnej (miejskiej) rady narodowej;

b) kajakiem — najwyżej dwie osoby.

Dane powyższe winny być uwidocznione w postaci wyraźnych napisów białymi literami wysokości 5 cm na czarnym tle, olejną farbą na zewnętrznej stronie łodzi po obydwu jej bokach w postaci następującej:

MAKSYMALNE OBCIĄŻENIE: pięć osób

Osoby obsługujące łódź lub prom wlicza się do powyższej liczby. Dzieci w wieku powyżej 3 lat liczy się na równi z osobami dorosłymi,

Bagaż lub inny ładunek uważa się za równoznaczny w obciążeniu w stosunku każde 50 kg — 1 osobie.

§ 9. Łodzie motorowe i żaglowe winny być wyposażone w co najmniej 1 pas ratunkowy o nośności 14 kg, a poza tym w tyle kamizelek ratunkowych o nośności co najmniej 8 kg. ile osób może jednocześnie korzystać z łodzi w granicach maksymalnego obciążenia według przepisów poprzedzającego paragrafu.

§ 10. Osoby w stanie nietrzeźwym nie mogą jeździć łodziami i korzystać z innych środków przewozowych wodnych. Nie wolno wynajmować ani zezwalać na korzystanie z łodzi i innych środków przewozowych osobom, które nie umieją wiosłować względnie sterować łodzią, chyba że towarzyszy im osoba posiadająca tę umiejętność. Zakaz zawarty w ustępie poprzedzającym, stosuje się odpowiednio do osób nieletnich w wieku poniżej lat 14, jeśli im nie towarzyszą dorośli, posiadający umiejętność wiosłowania wzgl. sterowania.

§ 11. Do trudnienia się przewożeniem osób i ładunków za pomocą łodzi, promów i innych środków przewozowych wodnych wymaga się zezwolenia. Zezwolenia udziela z ważnością na okres 3-letni prezydium powiatowej rady narodowej (w miastach: Piotrkowie Tryb., Tomaszowie Maz., Pabianicach i Zgierzu — prezydia miejskich rad narodowych).

Władza zezwalająca odmówi udzielenia zezwolenia, jeśli:

a) przewożący nie ma lat 18,

b) używa napojów alkoholowych w nadmiernej ilości,

c) osoba jego nie daje gwarancji należytej dbałości o bezpieczeństwo osobiste pasażerów i całość mienia.

Zezwolenie może być cofnięte, jeśli:

a) posiadacz jego został ukarany za przekroczenie przepisów niniejszego rozporządzenia lub innych przepisów prawa w związku z wykonywaniem przewozu,

b) wyjdą na jaw nieznane przed tym okoliczności, świadczące o tym, że osoba jego nie daje gwarancji należytej dbałości o bezpieczeństwo osobiste pasażerów i całość mienia:

§ 12. Kto zaprzestaje trudnienia się przewożeniem osób i ładunków za pomocą środków przewozowych wodnych na podstawie udzielonego zezwolenia, winien zgłosić to władzy, która udzieliła zezwolenia, w ciągu 7-mu dni. Kto po czasowym zaprzestaniu trudnienia się przewoźnictwem podejmuje swe czynności na nowo, winien to zgłosić władzy w ciągu 48 godzin.

§ 13. Przepisów §§ 7—12 nie stosuje się do:

a) statków, wpisanych do rejestru administracyjnego polskich statków żeglugi śródlądowej (rozporządzenie Ministra Komunikacji z dnia 26 kwietnia 1950 r. w sprawie rejestracji administracyjnej statków żeglugi śródlądowej Dz. U.R.P. Nr 21, poz. 186),

b) łodzi, znajdujących się w użyciu jednostek wojskowych i służby bezpieczeństwa publicznego.

§ 14. Korzystanie z ślizgawki na tafli lodu wody otwartej jest dozwolone jedynie w miejscach, wyznaczonych do tego celu, przez prezydium gminnej (miejskiej) rady narodowej za pomocą umieszczenia tablic z napisami informującymi o dopuszczalności ślizgawki oraz palików odgraniczających przestrzeń dozwoloną z tym, że na tablicach należy codziennie umieszczać datę dnia (bieżącą) a w razie, gdy grubość tafli lodu zagraża bezpieczeństwu ślizgających się, należy na tejże tablicy umieścić zarządzenie o zakazie używania ślizgawki.

§ 15. Kładki drewniane nad wodami otwartymi winny być zaopatrzone w mocne poręcze.

§ 16. Doły do moczenia konopi i do innych celów winny być zabezpieczone barierkami lub innymi ogrodzeniami.

§ 17. Prezydia gminnych (miejskich) rad narodowych wydadzą w ciągu 14 dni od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia swe zarządzenia wykonawcze.

Zezwala się prezydiom powiatowych rad narodowych (miejskich rad narodowych w Piotrkowie Tryb., Tomaszowie Maz., Pabianicach i Zgierzu) na wprowadzenie — stosownie do warunków miejscowych dalej idących obostrzeń w drodze wydania zarządzeń miejscowych o uregulowaniu powszechnego użytkowania wód publicznych i prywatnych na podstawie art. 35 ustawy wodnej z dn. 19 września 1922 r. (Dz. U.R.P. Nr 62 z 1928 r. poz. 564) z zagrożeniem odpowiedzialnością karno-administracyjną z art. 247 tejże ustawy.

§ 18. Nadzór nad przestrzeganiem przepisów niniejszego rozporządzenia sprawować będą funkcjonariusze Milicji Obywatelskiej oraz prezydia gminnych (miejskich) rad narodowych.

§ 19. Przepisy niniejszego rozporządzenia nie dotyczą korzystania ze zbiorników sztucznych, przeznaczonych do celów sportowych i rozrywkowych (pływalni).

Rozporządzenie niniejsze nie narusza mocy obowiązującej rozporządzenia Ministra Opieki Społecznej z dn. 9 maja 1936 r. o zakładach kąpielowych (Dz. U.R.P. Nr 44, poz. 327) ani też art. 45 ust. 1 pkt. 8 ustawy wodnej z dnia 19 września 1922 r. (Dz. U.R.P. Nr 62 z 1928 r. poz. 564), wprowadzającego wymóg pozwolenia władzy wodnej do urządzania stałych przewozów.

§ 20. Kto wykracza przeciw przepisom niniejszego rozporządzenia, podlega karze grzywny do 750 zł, lub karze pracy poprawczej do dni 14-tu (art. 111 rozporządzenia Prezydenta powołanego na wstępie niniejszego rozporządzenia), orzecznictwo należy do kolegiów orzekających prezydiów powiatowych rad narodowych) miejskich rad narodowych w Piotrkowie Tryb., Tomaszowie Maz., Pabianicach i Zgierzu).

§ 21. W każdym domu wypoczynkowym i ośrodku zakwaterowania obozu letniego lub kolonii letnich itp. winien być umieszczony egzemplarz tekstu niniejszego rozporządzenia na najbardziej widocznym miejscu.

§ 22. Kontrola łodzi, kajaków, promów z punktu widzenia ich przydatności i bezpieczeństwa przewozowego, przewidziana w § 7 winna być przeprowadzona w roku 1953 w ciągu 14 dni od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

§ 23. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Za Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej

Konopacki Eugeniusz
Sekretarz Prezydium

Broniarczyk Bolesław
Z-ca przewodniczącego Prezydium